

Prof. Romuald Skowroński (1926 - 2013)

Profesor Romuald M. Skowroński – wybitny chemik, były rektor Uniwersytetu Łódzkiego. Był rektorem w czasie strajku studenckiego w Łodzi, do którego doszło na początku 1981.

Prof. Skowroński urodził się 6 grudnia 1926 roku w Chocieszowie (Polesie). Był żołnierzem AK. Studia w Uniwersytecie Łódzkim rozpoczął w 1946 roku; w 1952 r. otrzymał tytuł magistra. W 1962 roku przyznano mu tytuł Docteur es sciences Université de Paris (Sorbona).

Od 1973 r. był profesorem nadzwyczajnym, a od 1990 r. - prof. zwyczajnym łódzkiej uczelni. W latach 1972-1975 był prorektorem ds. rozwoju, a w latach 1975-1981 - przez dwie kadencje - rektorem Uniwersytetu Łódzkiego. W latach 1981-1990 prof. Skowroński był dyrektorem Instytutu Chemii łódzkiej uczelni; w 1997 roku przeszedł na emeryturę.

Prof. Skowroński całe swoje zawodowe życie związał z Uniwersytetem Łódzkim oraz z powstałym w 1970 roku Instytutem Chemii.

Zdaniem przedstawicieli uczelni szczególnego podkreślenia wymagają jego ogromne zdolności organizacyjne, umiejętność kierowania zespołami współpracowników, talent dyplomatyczny i gotowość do podejmowania nowych wyzwań. Te cechy prof. Skowrońskiego, zaowocowały dynamicznym rozwojem uczelni, umocnieniem jej pozycji w kraju i otwarciem na szeroką współpracę z zagranicznymi ośrodkami naukowymi.

Prof. Skowroński był rektorem w czasie najdłuższego w historii strajku studenckiego w Łodzi, do którego doszło na przełomie stycznia i lutego 1981 r. Uczestniczyło w nim ok. 10 tys. osób. Studenci domagali się niezależności uczelni, swobodnego wyboru przedmiotów i rejestracji Niezależnego Zrzeszenia Studentów. Łódzki strajk wywołał wówczas prawdziwą lawinę protestów w całym kraju i doprowadził do zarejestrowania NZS przez ówczesne władze. W 30 rocznicę wydarzeń Rektor Uniwersytetu Łódzkiego profesor Włodzimierz Nykiel powiedział m.in. „Wystąpienie [studentów] miało charakter ustrojowy i z pewnością zapoczątkowało późniejsze przemiany w całym kraju”. Prof. Skowroński wykazał wówczas ogromny talent negocjatora i opiekuna młodzieży. Szczególnie teraz uczestnicy tych wydarzeń podkreślają prawość jego postępowania, zręczność w kierowaniu uczelnią i talenty dyplomatyczne.

Prof. Skowroński był jednym z twórców prężnego Ośrodka Alliance Francaise przy UŁ. Nawiązane przez niego kontakty naukowe uwieńczone zostały podpisaniem ponad 20 umów o współpracy naukowej i wymianie kadry oraz studentów z zagranicznymi uczelniami.

O wysokim autorytecie prof. Skowrońskiego w kraju i za granicą świadczy powierzenie mu w latach 1991-1994 koordynacji trzech dużych programów europejskich m.in. TEMPUS JEP-2131 z dziedziny chemii.

Naukowiec przyczynił się w istotny sposób do rozwoju chemii połączeń acetylenowych. Cennymi wynikami były syntezy pochodnych propargilowych antracenu i antrachinoli i wykrycie izomerii prototropowej. Osiągnięcia na trwałe weszły do literatury chemicznej i są nadal licznie cytowane. W wyniku współpracy z przemysłem prof. Skowroński otrzymał także szereg nowych barwników i zmodyfikował metody otrzymywania półproduktów.

Prof. Skowroński zasiadał m.in. w Radzie Głównej Szkolnictwa Wyższego był przewodniczącym Komisji Nauk Ścisłych MEN i członkiem Komitetu Nauk Chemicznych PAN. Jego dorobek naukowy to m.in. 71 publikacji w zagranicznych czasopismach, 48 opublikowanych doniesień konferencyjnych i 37 patentów. Wypromował dziewięciu doktorów i ponad 120 magistrów.

Profesor Romuald Skowroński na trwałe wpisał się jako jedna z bardziej zasłużonych postaci w historii Uniwersytetu Łódzkiego.

Został pochowany (29.08.2013) w części katolickiej Starego Cmentarza w Łodzi przy ul. Ogrodowej.